

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Under hensyntagen til den globale olieforsyningssituation vedtog det internationale energigenturs styrelsesråd på sit møde den 2. marts 1979 med øjeblikkelig virkning at søge gennemført en nedsættelse af olieefterspørgselen med 2 mill. tonder pr. dag, svarende til en oliebesparelse på 5 pct. af IEA-landenes forbrug. De enkelte lande forpligter sig til at anvende dette besparelsesmål som ledetråd ved gennemførelsen af deres energipolitik.

Det foreliggende forslag, der indeholder hjemmel til at stille krav om justering og rensning af varmeanlæg, er et led i de af regeringens iværksatte foranstaltninger med henblik på at opnå den nævnte oliebesparelse på 5 pct.

Danmarks samlede olieforbrug udgjorde i 1977 152 mill. Gcal. Ved kedelrensning og justering af landets ca. 750.000 mindre fyringsanlæg og de ca. 40.000 større anlæg er det tidligere af Teknologisk Institut skønnet, at der vil kunne spares ca. 5,5 mill. Gcal på årsbasis eller ca. 3,5 pct. af landets olieforbrug.

Forslag om fastsættelse af regler om drift og vedligeholdelse af varme- og ventilationsanlæg blev oprindeligt fremsat den 19. november 1976 og genfremsat den 6. oktober 1977. De foreslåede regler byggede på handelsministerens redegørelse til folketinget af maj 1976, »Dansk energipolitik 1976« og på energirådets udtalelse af 21. oktober 1976.

Efter forslaget var det bl. a. hensigten, at der skulle kunne gennemføres obligatoriske kontrolmålinger af oliefyr, og disse kontrolmålinger skulle kunne følges op af krav om justering m. v. af dårligt fungerende fyr, men denne sidste del af forslaget mødte modstand under udvalgsbehandlingen i folketinget. Det blev bl. a. fremført, at besparelserne ved justering formentlig ville være et tilstrækkeligt incitament til at foretage det fornødne på frivilligt grundlag.

På denne baggrund erklærede boligministeren sig indforstået med at forsøge en ordning på frivillighedens grund, men forbeholdt sig at tage spørgs-

målet op, såfremt de indhøstede erfaringer skulle tilsige det. Boligministeren stillede herefter nedennævnte ændringsforslag, der blev vedtaget ved lov nr. 610 af 14. december 1977 om ændring af byggeloven:

»§ 31 A. Boligministeren kan i forbindelse med udsendelse af vejledninger om energiøkonomisk drift og vedligeholdelse af varme- og ventilationsanlæg fastsætte bestemmelser om udførelse af obligatoriske kontrolmålinger af sådanne anlægs driftstilstand, herunder bestemmelser om gebyrer for udførelse af kontrolmålingerne. Bestemmelserne om kontrolmålinger finder anvendelse på såvel nye som på bestående anlæg.«

Boligministeriet iværksatte i første omgang en kontrolordning for de mindre oliefyr i parcelhuse og tilsvarende mindre huse, jfr. boligministeriets bekendtgørelse nr. 438 af 6. september 1978 og indledte forberedelser til en ordning for de større fyr.

Ifølge kontrolordningen for de mindre fyringsanlæg blev det pålagt alle ejere/brugere af mindre oliefyr én gang årligt at have foretaget kontrolmåling til konstatering af oliefyrets værdier for røgstemperatur, kuldioxid og sodtal. Kontrolmålingen skulle foretages af skorstensfejeren i forbindelse med en fejning.

Den obligatoriske kontrolordning gav straks efter sin indførelse anledning til kritik, og på denne baggrund blev ordningen ændret, således at målinger udført af servicefirmaer blev sidestillet med skorstensfejernes målinger. Det blev dog tilkendegivet, at en sådan sidestilling måtte forudsætte, at der kunne tilvejebringes sikkerhed for, at servicefirmaernes personale har den rette uddannelse, og at der anvendes måleudstyr, hvis resultater er sammenlignelige etc.

Servicefirmaernes organisationer gav over for boligministeriet tilslutning til disse synspunkter. Da det tidsmæssigt ikke var muligt at etablere en egentlig kontrolordning på dette grundlag allerede i fyringssæsonen 1978/79 blev der for denne fyringssæson – ved boligministeriets bekendtgørelse nr. 608 af 4. december 1978 – indført en midlerti-